

Dejavu

Operace Artaban

Slunce vyšlo nám a já se v slzách smál
Neuvěří ten, co úsvit nepoznal
Pak zvony začli být a zastavil se čas
Já opět začal snít o naději pro nás

První nádech už ví jak chutná vzduch
Tak sem tady a hned dělám ruch
Tak vlétlo ptáče do mého stavení
Já nemám strach, i když mnohé se změni

A já vícekrát miluju
I z malých věcí se raduju
Příběhy jako kdysi zažívám
Malé dejavu tak prožívám

Ke všem buď milý však se nevnucuj
S tím kdo podlízá se nebratříčkuj
Sám sobě buď věrný, plyň jak noci a dny
I k protivníkům buď nezáladný

Že není pravá první, kterou pozná
A žádná pevnost není nedobytná
Musí sklídit, co kdy zasel
Váhu slova svého aby vždy měl

Přátel si važ a ty kdo se osvědčí
Hákem z ocele si připni k srdci
Zbytečné rvačky nevyhledávej
Když to však musí být duši tam nechej

První sníh pod lampama tancuje
Můj šťastný stín domu si to šněruje
Po přípitku na zdraví moc filozofuju
Sám sobě se směju, jak si to maluju